

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Bruta anteponenda hominibus qui hac cogitatione carent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

ad vilissimum terræ vermiculum. In hac fide
 nati sumus, educati sumus & enutriti, & im-
 mori cupimus. Et quis est qui verbo & cla-
 rissimis scripturæ Sacræ oraculis fidem non
 habeat? immò naturali rationis lumini, una-
 nimi sapientum voci, communi populorum
 consensui, consentienti omnium seculorum
 vetustati? An non sunt hæc omnia amplissi-
 mæ instar Academiæ Doctorum, qui diversis
 modis eandem doctrinam tradunt, quod
 Deus unus sit qui gubernat omnia, qui dispo-
 nat de omnibus, qui intendat omnibus quæ
 ad nos pertinent? Nihil est certius, nihil fir-
 mius hac veritate. Nec solum substantiæ ra-
 tionis compotes hanc nobis annuntiant, sed
 creaturæ omnes sensu ac ratione carentes tot
 vocibus edisserunt, quot sunt distinctæ vo-
 cabulis & tanto veritatem hanc splendore il-
 lustrant, ut nec lucidissimus mundi oculus
 clarius cælum terramque illuminet, quam il-
 la hoc universum, nec sol ipse suis magis, qui-
 bus cingitur, radiis, quam hac veritate ful-
 geat.

§. III.

*Brevia anteponenda hominibus, qui hac cogni-
 tione carent.*

Hæc cogitatio Divinæ providentiæ fons
 est, unde manat nobis consolatio omnis

in nostris miseriis, adeo ut optabilius fore
 vitam carere quam ista hac cognitione in totu
 tisque, quibus expositi sumus corporis &
 mi malis tam inopinatis, diuturnis, aspe
 quibus ferendis nec vires suppetunt, nec
 tandis sufficit omnis prudentia nostra. No
 litas generis nostri, qua superamus be
 quid nobis prodesset? Quid confert diade
 regi in carcere devincto, nisi quod eum
 ceteris incarceratis miserabiliorem red
 Imò illarum conditio tanto esset optabi
 nostrâ, quanto nostra illorum conditio
 gnior. Vultis ut hoc paucis confirmem?
 ta animantia & paucis aguntur cupiditatibus
 & per paucis ad vitam necessariis indig
 Non rimantur viscera terræ ut effodiant
 irritamenta malorum, non maria navig
 non obeunt regna nec regiones percurre
 ut alimenta conquirant. Solum nullum
 tam sterile quod ad pastum illis non suffi
 & si habeant, unde famem expleant, am
 us non requirunt. Persecutiones raras &
 ftes paucos patiuntur, ideoque iniuria
 damna pauciora: nostris ferme morbis
 gritudinibus carent, proinde nec reme
 indigent aut medicinis, quæ ipsis sæpe
 bis sunt molestiores. Lectus illorum & se
 sus semper paratus: mensa ubique strata

alienis se ornamentis vestiunt, nec peregrinis
utuntur deliciis. iis quæ natura ipsis suppeditavit,
vescuntur. Et tamen constat non pauca animantium multo diutius vivere quam homines. Hæ sunt prærogativæ generis nostri quibus vincimus bestias & ab illis differimus. Mollities naturæ nostræ ut delicatior nos facit, sic & egentiores & Tantalò cupidiore. Unde & sexcentis rebus nobis opus est, quarum si quid desit, continuo miseri sumus. Præterea quemadmodum bruta multorum bonorum incapacia sunt, ita & expertia sunt multorum malorum, perire illis pauca possunt, nec his ipsis præposterè adhærent; cum moriuntur, omnia in illis moriuntur; non timent judicem cui rationem vitæ suæ reddant: nec cogitant unquam de morte, nisi cum oppetenda est: nec apprehendunt nec sentiunt quidquam mali nisi præsens; præteritis aut futuris non tanguntur. E contra homo possidere potest bona numero & varietate infinita: illis usque ad insaniam nonnunquam est addictus: Si non habet, perditè appetit, si habet, moritur timore perdendi. Et quemadmodum delectari potest omni genere bonorum, ita & contristari omni genere malorum: memoria affligitur eorum quæ passus est, & imaginatione aliorum, quæ pu-

tat imminere. Terrores quos credebat, si
experiatur, sæpenumero molestiores sunt
intolerabiles, quàm mala ipsa quæ te
immò non rarò fit, ut quod quis malum
aut futurum non sit, aut longè remotum
omnino sit impossibile. Hæc est subtilitas
genii humani atque imaginationis, quæ
to miserabiliorem hominem reddit, quæ
esset, si minus esset perfectus. Bruta
tantum præsentibus subjecta sunt, at
miseriam suam renovat & auget etiam
meditatione præteritorum & præoccupat, timore
futurorum, quæ nunquam fortasse eveniunt,
immò ne evenire quidem possunt. Vide
nobis præsentent egregiæ hæc facultates, mem-
oria, iudicium, provisio & præmeditatio,
quibus gloriamur nos excellere præ bestias,
cum hinc potiùs nostra conditio existat
inferior quàm illarum, magnitudo dolorum
strorum crescat, afflictiones nascantur
tempus, & mille mortes sequantur pro
Porcellus Pyrronis manducabat securè in
vi dum homines gravi tempestate jactati
ne moriebantur timore ne fluctibus ha-
rentur. Laërt. in Pyrrone. Quis est ergo
non mallet in quacunque aliâ creatura
serie censerî quàm hominum, nisi super
nobis certa cognitio atque consideratio

quæ non patientiam modo nobis donet, sed pariat etiam gaudium in afflictionibus nostris? *Infelix ego homo*, exclamat Apostolus, *quis me liberabit de corpore mortis huius!* Quis me eripiet infortunatum de miseriis, de necessitatibus meis quibus undique cingor circum latrantibus, velut famelici pueri circumdant matrem ejulantes & alia ex aliis postulantes, quibus tamen nunquam explentur?

§. IV.

Bonitas Dei erga nos.

AD hæc omnia respondeo posse nos non solum sublevare mala vitæ nostræ, sed etiam convertere in bona inæstimabilia, attentâ cogitatione providentiæ Dei nos gubernantis; nec tantum necessitatibus nostris & afflictionibus fiet satis, verum etiam cumlabimur gaudio, si consideremus quàm paterno nos dilexerit affectu Pater æternus, *qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum;* qui protestatur per Prophetam suum quod in omnibus quæ operatur quæ donat nobis, quæ ordinat de nobis, semper spectet bonum nostrum. Si præterea attendamus ad immensam Filii Dei charitatem, qui tam liberaliter obtulit se pro nobis,